

Düş

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 20 Ocak 2020

Deli çağda aldılar canımızdan şu canı.
Halen büyüyemedik daha çocuk yaştayız.
İçimizde yaşıyor binlerce acı anı.
İnci mercan bilmeyiz ki toprakta taştayız.

Kimimiz delikanlı, kimimiz genç bir kızdık.
Bu devran böyle gitmez deyip ezberler bozduk.
Onlar inanmasa da, koca bir tarih yazdık.
Nice bahar eskittik, nice kara kıştayız.

Ergen yaşta tanıştık zindanın eşiğiyle.
Prangalar gümüşten, güneşin ışığıyla.
Daha koklaşmadan maşuğu, aşığıyla,
Bir bilinmez oyunda, bilinmez savaştayız.

Emperyal köleleri, ısırgan mı ısırgan.
Çarşafımız demirden, üstümüz kanlı yorgan.
Ayağımız kürsüde, boyunda yağlı urgan.
Sandalye çekilse de sanmayın ki boştayız.

Kul Fikret'im unutma, unutma ki umut var.
Ses ver Evren'e duysun, zalimin talkını ver.
Eylüller borçlu sana, hazanlar seni sever.
Yirmi dokuz yıl geçmiş, uyanılmaz düşteyiz.

Biz hiç gül kokulu pencereden bakmadık, yandık, yakıldık, can verdik
canlar verdik, ama hiç kimseye kahpe demedik. Şimdi dünyalık bir sevda
hakkımız...

Mehmet Fikret ÜNALAN
14 Ocak 2020 Saat 11.20
Güzelçamlı/Kuşadası